

— Да знаиш, како не има да тя учини владика священникъ, почто другий подаде сто и пятьдесет гроша; того хоче да хиротониса.

Ами какова ли скорбъ и сожаление мя обзе, като ся исповѣдахъ на духовнику и узехъ мартория¹⁾, изготвихъ си все потрѣбная! Ами кому да скажа тая скорбъ мою?.... Потекохъ до ония человѣци, що ся бѣха молили и парите дали; и они поидоха и дадоша йошче тридесет гроша, и рукоположи мя въ лѣто 1762 септемвр. 1.

Ала като знаяхъ мало да чету, другии²⁾ священици ненавидѣха ме, почто они вси на то време бѣха орачи. И отъ безумнaya младостъ моя не хочахъ да имъ ся покорявамъ, като бѣха тако прости и неучени. А они ма наваждаха на архиереа. И колико мя крати аргосва³⁾ и ненавидѣше мя! И имаше архиерей протосингела грека, неученаго, некнижнаго; онъ мя много ненавидѣше, понеже то есть вещь природна: ученье человѣкъ ученаго люби, и прость — простаго, и пианъ — пианаго. И тако неспокойно няколико години проминувахъ живение мое.

Въ лѣто 1768 начена ся войска (баталия) — турчина сасъ московица⁴⁾. Ами какво да скажимъ: като повлекоха ония лютии и свирѣпии агаряне, какво ли зло не сториха по христиани! Що имъ на умъ не прииде, това не сториха. Колико человѣци избиша! А нашее село, като е на четыре путя и домъ мой беше весма далечъ отъ церкви, а по обичаю нашему потребно беше да са найда у церква и на вечерня и на утреня на всякий день, колико ли улици обикаляхъ, докле поида у церква и да си прииду паки у домъ! Колико мя крати фатиха и биха мя, и глава ми пробиша, и хочеша да ме убиятъ.... Ала Богъ мя сохрани.

После наченаха да минуватъ паши⁵⁾ и полагаха ме да пиша тескерид а подавамъ за конаци. Като пишахъ борзо, а они не аресваха конаците свои и дохождаха назадъ: колико

¹⁾ Свидетелство. ²⁾ Повечето отъ тѣхъ. ³⁾ Временно му възбрѣнія-
валь да служи. ⁴⁾ Първата война на Екатерина II, завършена съ миръ
въ Кючукъ-Кайнарджа. ⁵⁾ Пащата е ималъ военната и административната
власть. Той билъ управителъ, воененъ командантъ и финансъ
началникъ на провинцията. Въ далечните провинции пащата е ималъ
безграницна власть. Презъ време на война пащите отъ втори разредъ
се присъединяватъ съ войските си къмъ първоразредните паши.